

Háy János

Haszontalan

Haszontalan
telnek a napok.
Senki nem tudja,
mit akarok.
Mit akarok?
Hogy semmit,
nem válasz,
csak állok
a konyhában.
Semmit.
Az este is még
mennyire messze.
A bor kevés
vagy épp nem kell.
Minek vagy miért
telik el ez a nap is.
Hogy bírom ki és
hogyan bírja ki bárki,
hogyan semmi,
semmi nem ér
semmit.

Magára gondolt

Haszontalan, haszontalan!
Magára gondolt,
de nem akart személyeskedni,
hogyan megint ne legyen más
csak az én, csak az én.
Az élet.

Egy nő

Egy nő feküdt mellette.
Szerelmes, mondta.
Egy szerelmes nő feküdt mellette,
gondolta másnap,
s hogy épp azt akarta,
amit más szerelemes nő,
akart épp ebben az ágyban
néhány héttel korábban,
s hogy elég, gondolta aztán,
csak arról biztosítani,
hogyan lesz.
Ennek az egésznek lesz
folytatása.

Egy nő

Egy nő feküdt mellette.
Azt mondta szerelmes,
persze épp valaki másba.
Ezt az éjszakát
búcsúnak szánta.
Később kiderült épp
ebből a búcsúból
született gyerek.
Ki vonná kétségbe,
hogyan nem, néztem őt
már megszületett,
hogyan nem szerelemgyerek.